

es van alternant amb el pastoreig, repòs i, novament el conreu, seguint així el procés de les conegudes terres de guaret, per a treure'n el màxim de rendiment. Malgrat tot, en aquestes terres hi tenen preferència les plantes altes, o sigui: figueres, garrofers, els 9 milions d'ametllers, que si bé durant els darrers dies de gener i primers de febrer quan els borrons reventen en flors, té de ser un impacte d'alegria, visió captivadora, d'esclat de joia i d'esperança del bon temps que s'apropa, cobrint gran part de les planes i muntanyes d'immenses catifes blanques, immaculades, solament vulnerables per a passar-hi pel damunt la inspiració romàntica dels poetes i les corredisses dels infants de peus nusos, aletejats, com en un conte d'Andersen...

Per altra banda m'atrau el contrast dels centenars de tarongers que s'escampen per la rodolia de Sòller i dintre mateix del poble i la seva acollidora Vall, on es conreen molt abans que a la Península. Però el poder d'atracció màxim de les plantes, les que m'han fet aturar en les excursions per tal de veure-les millor, admirar-les i tocar amb el més pregon respecte llurs soques, han sigut les oliveres milenàries, que per sí soles bé mereixen trantar-se en escrit apart.

Finalment, queda el tercer aspecte observat en l'Illa: les Coves, on les del Drac són de contorbadora sensació misteriosa en tots els indrets per on hom passa; no teniu prous ulls per a donar cap a tanta diversitat creadora de la naturalesa. Durant el concert, escoltat per 700 persones assegudes a les grades, davant del llac Martel, la música sembla sortida miraculosament d'entre les recolzades d'estalactites i estagmites, com si fossin acaronades i sensibilitzades pel sùtil lliscar de sílfides i nereides, deïtats homèriques en eixir del llac de les Meravelles, d'aigües cristal·lines, en mig de clarors somortes i discretes entre els canvis combinats de plàcida música i llums, que solament la finor d'esperit de l'artífex senyor Buigas, ha sigut capàs d'harmonitzar amb tanta mestria. De la impressió rebuda, val la pena de tractar-ne en detall en altre article.

Mentrestant, en recordar tanta bellesa de conjunt i atencions d'amistat rebudes, ens queda tema extens per a comentar oportunament altres aspectes de l'acollidora estada en l'Illa de la Calma.

M. Tolosà Surroca